

Josep M. Queraltó

El mestre cinematogràfic

El lleidatà Josep M. Queraltó va néixer en una masia de Vallbona de les Monges l'any 1937. En aquest poble va treballar, durant la seva adolescència, les terres dels seus pares. Els caps de setmana, en lloc de descansar, es dedicava a fer d'operador al cinema de Vallbona, tal com feia Philippe Noiret a la pel·lícula "Cinema Paradiso", de la qual és un gran admirador. Les primeres cinquanta-set pessetes que guanyava al mes les va destinar a costejar-se un curs oficial de ràdio a distància a l'Escola Maimó de la capital catalana. Com que no li agradava la feina del camp, va decidir guanyar-se la vida reparant aparells de ràdio i altres electrodomèstics per Vallbona i comarca, alhora que compaginava aquest treball amb la d'operador al cinema de la localitat. El seu negoci va anant creixent, ben aviat va començar a fabricar els seus propis aparells de ràdio, mitjançant uns kits que li enviaven des de Barcelona, fins al punt de tenir una petita sucursal a cada poble per tal de recollir els encàrrecs. Va ser aleshores que va conèixer, a Guissona, la Rosa, la que avui és la seva esposa. Per amor a ella i les ganes d'obrir-se camí, es va traslladar el 1958 a Barcelona, on va començar de nou. El 1974, amb dos socis més, va fundar Subministraments Kelonik, empresa dedicada a la fabricació d'equipaments cinematogràfics de la majoria de les multisales de cinema del país. Els tres socis van viatjar, en un moment de crisis de les sales de cinema pel naixement del video, per Europa i Estats Units per conèixer el funcionament de les multisales i la tècnica de l'automatització de les cabines. La primera multisala que van instal·lar a Lleida van ser els desapareguts cinemes Lumière, que van ser els primers a tancar arran de l'arribada de les multisales Lauren, la instal·lació tècnica de les quals va estar a càrrec de Josep M. Queraltó. Després va continuar amb amb els cinemes Xenon, el grup Rambla i, més recentment, les multisales Lauren. El futur complex Lúdic Parc, amb 16 sales de cinema projectades, també anirà al seu càrrec. És en aquest context i gràcies a la seva professió, que li va permetre estar en contacte amb la fabricació d'equipaments cinematogràfics, laboratoris fotogràfics, sales de projecció i estudis de gravació, que Josep M. Queraltó ha pogut accedir, conservar i restaurar materials de gran valor històric, assolint actualment una magnífica col·lecció de més de 15.000 objectes de cine durant aquests últims 30 anys, tots acuradament classificats segons el grup a què pertanyen.

Entre les grans passions de Josep M. Queraltó destaquen la pintura, l'escultura i l'art en general. És un amant dels treballs manuals, practica la ironia del bon humor i els seus artistes favorits són els còmics. Bon conversador i molt familiar, sempre ha estat obert a nous coneixements. Demostra que el cine prové de diferents disciplines de l'art i de la ciència que han donat lloc al cine tal com el coneixem avui.

La il·lusió més gran d'aquest tenaç col·leccionista és crear un museu interactiu que sigui un instrument de preservació de la història global del precine i del cine i, al mateix temps, una eina educativa útil tant per a tots aquells que vulguin dedicar-se d'una manera professional a aquest món fascinant, com per a tots els públics, perquè es conegui la font de la màgia del cine i neixin noves inquietuds per crear més afició a l'art més contemporani, el setè art.

UNA FRASE: Preservar antiguitats com a llegat per a les futures generacions

UNA PEL·LÍCULA: "Cinema Paradiso"

UN DESIG: Exhibir la seva col·lecció en un museu interactiu dedicat al Setè Art.